

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-107/2024-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Kapsch TrafficCom AG, Austrija, Beč, Am Europlatz 2 i Spinne Traffic d.o.o. Osijek, Vijenac Ljube Babića 2, zastupana po odvjetniku Marijanu Vešligaju, iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d. Zagreb, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Ulica Stjepana Širole 4 i Zajednice ponuditelja SkyToll a.s. Lamačská cesta 3/B Bratislava, Slovačka Republika i TollNet a.s. Holoušská 2221/3 Prag 4, Češka Republika koju zastupa Branko Bulat odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šavorić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ilica 1/a, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 18. srpnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/74, urbroj: 354-02/11-24-10 od 18. ožujka 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Tužitelj je dužan zainteresiranoj osobi zajednici gospodarskih subjekata SkyToll a.s. Bratislava, Slovačka Republika i TollNet a.s. Prag 4, Češka Republika naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 1.250 € u roku od 30 dana od dostave ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika od 18. ožujka 2024. kojim je pod točkom I. izreke odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o odabiru, klasa: 500-01/23-01/198, urbroj: 4211-100-24-58 od 2. veljače 2024., kojom je naručitelj Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0014127, predmet nabave: novi sustav naplate i nabava rezervne opreme za novi sustav naplate, kao ekonomski najpovoljniju ponudu, koja se određuje temeljem kriterija financijska ocjena ponude 70 bodova i kvalitativna ocjena ponude 30 bodova, odabrao ponudu ponuditelja Zajednice

ponuditelja SkyToll a.s. Bratislava, Slovačka Republika i TollNet a.s. Prag 4, Češka Republika.

2. Tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. Oспорava tehničku i stručnu sposobnost odabrane Zajednice ponuditelja u pogledu stručnih kvalifikacija nominiranih stručnjaka 1-3 obzirom da za iste nisu dostavljene dopunske isprave o studiju. Ističe da je iz kalkulatora za usporedbu Nacionalnih klasifikacija i identifikacije ekvivalentne razine europskog kvalifikacijskog okvira koji dokazuju postizanje odgovarajuće razine u Slovačkoj Republici proizlazi obveza kumulativnog, a ne alternativnog, dostavljanja tri dokaza diplome + potrebe o položenom državnom ispitu + dopunske isprave o studiju pa nalazi neistinitim navod odabrane zajednice ponuditelja iz pojašnjenja od 29. kolovoza 2023. da se dostavlja i/ili dopunska isprava o studiju. Tuženik je prihvatio pojašnjenje odabranog ponuditelja i dostavljeni dokument "Referencija izvještaja o slovačkom okviru kvalifikaciju u odnosu na europski okvir kvalifikacija" iz 2017. u kojem se navodi da visokoškolske ustanove dodatak diplomu izdaju od akademske godine 2005./2006. Činjenicu da su visokoškolske ustanove započele s izdavanjem dodataka diplomama 2005. godine tužitelj ne osporava, međutim ističe da to ne znači da se dodatak diplomu može izdati samo osobama koje su diplomirale nakon 2005. godine. To što taj dokument nije bio predviđen prije akademske godine 2005./2006. ne znači da isti ne bi mogao biti naknadno ishođen. Nije jasno temeljem čega je tuženik zaključio da se dodatak diplomu ne bi mogao izdati osobama koje su diplomirale prije akademske godine 2005./2006. jer isto ne proizlazi iz Referencije izvještaja koju je tuženik uzeo kao ključan u svojoj ocjeni. Nadalje, tuženik je propustio utvrditi kako sposobnost nije dokazana ni dokazima koje je odabrana Zajednica ponuditelja dostavila za nominiranog stručnjaka 1- Peter Polaković, za koju je u svrhu dokazivanja sposobnosti dostavljena diploma od 10. siječnja 2004. te svjedodžba o državnom ispitu od 14. siječnja 2004. iz kojih proizlazi da se nominirani stručnjak na oba dokumenta oslovljava sa "Bc". Uvidom u dokument na EOJN RH, prilog zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da se oznakom "Bc" označava bachelor diploma, odnosno završetak sveučilišnog preddiplomskog studija, što po europskom kvalifikatornom okviru predstavlja razinu 6, dok je točkom 4.3.2. DON-a propisana minimalna razina sposobnosti visoka stručna sprema, odnosno završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij, odnosno obrazovanja 7.1. prema Hrvatskom klasifikacijskom okviru ili razina 7. prema Europskom klasifikacijskom okviru. Nadalje ističe da se broj bodova koje je naručitelj dodijelio odabranoj Zajednici ponuditelja je protiv odredbi 6.6.B DON-a prema kojoj je preduvjet za bodovanje sva tri stručnjaka njihovo iskustvo na traženim pozicijama koje mora sadržavati najmanje 10 naplatnih točaka. Radi paralelu sa točkom 4.3.1. DON-a u kojoj se navodi poimenice točka naplate, kontrolne točke, ovršne točke ili nadzorne točke iz čega proizlazi da je naručitelj jasno definirao da su naplatne točke po svojim tehničkim zahtjevima i funkcionalnostima različite od kontrolnih, ovršnih ili nadzornih točaka, te se u smislu sporne točke dokumentacije o nabavi razlikuje iskustvo na projektu sa kontrolnim točkama u odnosu na isto iskustvo na projektu sa naplatnim točkama, jasno proizlazi da je naručitelj propisao iskustvo koje sadrži naplatne točke kao iskustvo stručnjaka koje se odnosi na kvalitetu odnosno dodanu vrijednost ponudi u smislu članka 284. Zakona o javnoj nabavi temeljem kojeg se dodjeljuju i dodatni bodovi, za razliku od točke 4.3.1. DON-a gdje se priznaje puno šire, odnosno priznaju točke naplate, ali i kontrolne točke, ovršne ili nadzorne točke budući se radi o minimalnoj razini iz članka 256. Zakona. U tom smislu je i naručitelj u odgovoru na

pitanje 33. objavljeno uz 1. izmjenu dokumentacije i 1. objašnjenje od 4. svibnja 2024. naveo da je u propisivanju kvalitativnog kriterija za odabir ponude dužan isti dovesti u vezu sa predmetom nabave te kroz isti omogućiti da najveći broj bodova ostvari samo ona ponuda koja naručitelju omogućuje najveću kvalitetu. U odgovoru na pitanje 1. objavljeno uz 4. izmjenu dokumentacije i 3. objašnjenje od 9. lipnja 2024. je naveo da ostaje pri propisanom iz razloga što u okviru kriterija za odabir gospodarskog subjekta utvrđuju samo minimalne razine sposobnosti (pa su stoga prihvatljive i reference koje sadrže naplatne, kontrolne, ovršne ili nadzorne točke), a u okviru kriterija za odabir ponude vrednuje se specifično iskustvo koje naručitelj smatra relevantnim u odnosu na konkretan ugovor koji će se zaključiti. Smatra da je cilj naručitelja omogućiti sudjelovanje u postupku svim gospodarskim subjektima koji zadovoljavaju minimalne uvjete sposobnosti, ali je isto tako namjera dati prednost (više bodova) ponuditeljima koji posjeduju i specifično iskustvo koje odgovara predmetu nabave. Pozivanje tuženika na praksu iz presude suda UsII-177/23 nije osnovano jer se ista odnosi na utvrđivanje sličnosti kod uvjeta sposobnosti, dok se u ovom postupku traže naplatne točke koje predstavljaju kriterij odabira ponude, a kriterij odabira ponude propisuje "naplatne točke" koji izričito omogućavaju naručitelju odabir najveće kvalitete te se po toj osnovi ostvaruju dodatni bodovi i iste se moraju tumačiti bitno uže nego što je to slučaju kod uvjeta sposobnosti i utvrđivanja sličnosti. Naručitelj je odredbom točke 4.3.1. i 6.6.B DON-a kao i kroz odgovore na pitanja 33 objavljeno uz 1. izmjenu dokumentacije i 1. objašnjenje 4. svibnja 2024. i odgovor na pitanje 1. objavljeno uz 4. izmjenu dokumentacije i 3. objašnjenje 9. lipnja 2024. jasno dao do znanja da za priznavanje dodatnih bodova iz točke 6.6.B DON-a nije dovoljno da iskustvo sadrži kontrolne ili nadzorne točke, već se za ostvarivanje dodatnih bodova isključivo priznaje iskustvo koje sadrži naplatne točke. Također ističe da nitko nije utvrdio da bi činjenica da se koristi DSRC tehnologija i to na način da ista nije primarna, dovelo do toga da sustav ima naplatne točke, a u dostavljenom izvješću stručnjaka mag.ing.el. Michaela Bibaritscha je jasno navedeno da je slovački i češki model naplate cestarine baziran na GNSS tehnologiji koji proces naplate je temeljen na procesu uspoređivanja karata te da u tom sustavu "naplatne točke" na postoje, pa nije jasno kako je tuženik sam došao do tehnički potpuno pogrešnog zaključka koji nitko nije utvrdio. Nigdje se ne navodi da bi automatski svaki sustav koji sadrži u bilo kojem dijelu DSRC tehnologiju imali "naplatne točke". Ističe da je u žalbi predlagao dodatno vještačenje po vještaku odgovarajuće struke koji prijedlog je tuženik ignorirao. Tuženik se poziva na potvrdu izdanu od druge ugovorne strane kojom se navodno potvrđuje da slovački i češki elektronički sustav naplate cestarine imaju svaki više od 30 naplatnih točaka, međutim navedena potvrda ne odgovara na ključno pitanje da li sustavi naplate u Češkoj i Slovačkoj sadrže naplatne točke, već se to samo usputno navodi kao broj naplatnih točaka u sustavu: više od 30. Nadalje smatra da je učinjena bitna povreda postupka zbog nezakovitosti u troškovnicima, zbog čega izračun ukupne cijene nije sukladan članku 5. stavak 2. točki 5. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave, jer je u pojedinim stavkama troškovnika jedinica mjere izražena u postocima. Ukazuje i na povredu postupka vezano uz točku 4.3.1. DON-a jer je naručitelj propustio propisati kriterije za odabir gospodarskog subjekta sukladno članku 256. stavak 5. obzirom na isti i obzirom na isti članku 268. stavak 1. točka 1. i stavak 2. Zakona o javnoj nabavi. Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika i Odluke o odabiru uz naknadu troškova spora.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod obrazloženja pobijanog rješenja. Ističe da iz Referencije izvještaja o Slovačkom okviru kvalifikacija u odnosu na Europski okvir

kvalifikacija za 2017. izdanog od Ministarstva obrazovanja, znanosti, istraživanja i sporta Slovačke Republike, koji je dostavljen u pojašnjenju ponude, proizlazi da visokoškolske ustanove dodatak diplomi, koji uključuje informacije o sustavu visokog obrazovanja u Slovačkoj Republici, izdaju od akademske godine 2005./2006. Za nominirane stručnjake odabrana Zajednica ponuditelja dostavila je diplome i potvrde o položenom državnom ispitu iz kojih proizlazi da su isti diplomirali i položili državne ispite 1999., 2002. i 2004. godine, odnosno prije akademske godine 2005./2006. Tužitelj nije ničim dokazao da bi se dodatak diplomi izdavao i za osobe koje su diplomirale prije navedene akademske godine te se poziva na članak 403. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi. Nadalje tvrdnje da zajednica ponuditelja nije dokazala sposobnost u odnosu na nominiranog stručnjaka 1 – Petera Polakovića tužitelj nije isticao u žalbi u sklopu opisa nepravilnosti i obrazloženja žalbenih navoda, a što je bio dužan u smislu članka 420. stavak 1. točke 7. Zakona o javnoj nabavi. Stoga isticanje predmetnih navoda u tužbi predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum i ne mogu biti predmetom upravnog spora. Napominje da se tužitelj poziva na usporedbu kvalifikacije u Češkoj Republici i kvalifikacije u Republici Hrvatskoj, dok se radi o stručnjaku koji je akademsku titulu "inženjer" stekao u Slovačkoj Republici. U odnosu na navode kojim tužitelj osporava dodjelu bodova odabranoj zajednici ponuditelja prema kriteriju za odabir ekonomski najpovoljnije ponude ističe da je naručitelj izvršio provjeru referenci stručnjaka odabrane zajednice ponuditelja na mrežnoj stranici druge ugovorne strane za sustav naplate cestarine u Češkoj i u Slovačkoj Republici, a iz koje provjere proizlazi da se sustavi, osim na GNSS tehnologiji temelje i na tehnologiji DSRC, odnosno da je jedan od podsustava (u Slovačkoj Republici) iProxy Podsustav naplatnih portala mikrovalnih sustava (DSRC). Iz mišljenja vještaka priloženog od strane tužitelja u žalbenom postupku proizlazi ključna razlika između sustava koji koriste GNSS uređaje u kojima nema naplatnih stanica od sustava temeljenih na DSRC tehnologiji koja koristi mikrovalne veze i podrazumijeva da uređaj postavljen na vozilu detektira na svakom DSRC uređaju uz cestu gdje se nalazi naplatna točka te se pri takvom detektiranju na naplatnoj točki obračunava i naplaćuje odgovarajući iznos cestarine. Čak i iz dokumentacije (Tehnički opisi sustava u Slovačkoj Republici i Češkoj) koju je tužitelj dostavio u žalbenom postupku proizlazi da se u Slovačkoj i Češkoj Republici koristi kombinacija tehnologija, između ostalog i DSRC tehnologija. U odnosu na izvješće stručnjaka Michaela Bibaritscha ("Mišljenje vještaka") ukazuje da se ne radi o izvođenju dokaza vještačenjem u smislu članka 65. Zakona o općem upravnom postupku, odnosno radi se o stručnjaku kojeg je angažirao tužitelj, a koji stručnjak je dao općenita mišljenja i zapažanja, dok konkretnu ocjenu referenci stručnjaka odabrane zajednice ponuditelja nije dao. Osim što je naručitelj temeljem odredbe članka 264. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi izvršio provjeru podataka u životopisima stručnjaka odabrane Zajednice ponuditelja, od druge ugovorne strane i dobio potvrdu istinitosti svih činjenica navedenih u životopisima stručnjaka, u žalbenom postupku odabrana zajednica ponuditelja je dostavila potvrde o referentnim radovima izdane od Češkog i slovačkog društva za autoceste u kojima se dodatno potvrđuje da je navedeni sustav naplate cestarine imaj više od 30 naplatnih točaka. U odnosu na dokaz dostavljen od strane odabrane zajednice ponuditelja ističe da se ne radi o naknadnoj dostavi dokaza sposobnosti traženog dokumentacijom o nabavi jer potvrda druge ugovorne strane nije niti bila propisana kao dokaz, već se radi o dokazu u žalbenom postupku kojim se potvrđuje prethodna provjera naručitelja iz postupka pregleda i ocjene ponude jer je sam naručitelj već u postupku pregleda i ocjene ponude pravilno utvrdio činjenice relevantne za bodovanje i ocjenu stručnjaka odabrane zajednice

ponuditelja. Ističe da tuženik odluku o žalbi donosi prvenstveno na temelju pravila o teretu dokazivanja u žalbenom postupku koja su sadržana u članku 403. Zakona o javnoj nabavi. Nejasnoće u dokumentaciji o nabavi kao osnovi za izradu ponuda te osnovi naručitelju za pregled i ocjenu ponuda dovode do pravne nesigurnosti, a što se svakako mora izbjeći jer je pravna sigurnost temeljna postavka svakog pravnog poretka i kao takva *conditio sine qua non*. Nadalje, tužitelj neosnovano navodi da je tuženik propustio utvrditi postojanje osobito bitne povrede iz razloga što je u dokumentaciji o nabavi (troškovniku) jedinica mjere u nekim stavkama izražena u postotku jer se ne radi o osobito bitnoj povredi iz članka 404. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi na koju bi tuženik trebao paziti po službenoj dužnosti. Tužitelj iznosi u tužbi nove navode koje je trebao ranije isticati te se radi o nedozvoljenom *beneficium novorum*. Nisu osnovane ni tvrdnje o propustu utvrđivanja osobito bitnih povreda iz članka 404. stavka 2. točke 7. Zakona o javnoj nabavi u vezi odredbi dokumentacije o nabavi i dokazivanju tehničke i stručne sposobnosti. Naručitelj sukladno člancima 256. do 259. Zakona o javnoj nabavi može odrediti uvjete sposobnosti i smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Dakle bitna povreda može se utvrditi vezano za određivanje uvjeta sposobnosti isključivo u dijelu koji se odnosi na članke 256. do 259. Zakona o javnoj nabavi, a ne i u odnosu na članak 268. na koji se poziva tužitelj te ne spada pod doseg osobito bitnih povreda na koje tuženik pazi po službenoj dužnosti. Podredno tuženik ističe da naručitelj u konkretnom slučaju propisivanjem popisa ugovora kao isključivog dokaza iskustva gospodarskog subjekta nije prekoračio minimalne razine sposobnosti jer se ne radi o dokazima tehničke i stručne sposobnosti koje naručitelj nije niti dužan propisivati u dokumentaciji o nabavi. Činjenica da je kao dokaz tražen samo popis ugovora bez prateće potvrde može samo značiti da je naručitelj smanjio, odnosno ublažio zakonske uvjete kada se radi o dokazivanju sposobnosti pa se ne može tumačiti da je takvim propisivanjem počinio osobito bitnu povredu koja se odnosi na prekoračenje minimalnih razina sposobnosti. Ukoliko je tužitelj smatrao da je dokumentacija o nabavi nezakonita bio je ovlašten u zakonom propisanim rokovima za žalbu na dokumentaciju o nabavi izjaviti žalbu i isticati predmetne navode. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba Zajednica ponuditelja Zajednica ponuditelja SkyToll a.s. Bratislava, Slovačka Republika i TollNet a.s. Prag 4, Češka Republika smatra tužbene navode neosnovanim. Iz dokaza koje je zainteresirana osoba dostavila uz pojašnjenje ponude od 29. kolovoza 2023. konkretno referencija izvještaja o Slovačkom okviru kvalifikacija u odnosu na Europski okvir kvalifikacija iz 2017. proizlazi da se dokument dopunske isprave o studiju počeo izdavati tek od akademske godine 2005./2006. odnosno nakon što su stručnjaci 1., 2. i 3. zainteresirane osobe diplomirali. Citira točku 4.3.2. DON-a te ističe da je istom propisano da se sposobnost iz te točke u dijelu potrebne razine obrazovanja dokazuje diplomom, uvjerenjem ili drugim jednakovrijednim dokumentom iz kojeg je vidljiva tražena razina obrazovanja, odnosno stručnog zvanja stručnjaka s popratnim dokumentima. Ističe da je uspješno dokazao da su stručnjaci 1., 2. i 3. stekli upravo akademsku titulu "ing"., kratica, a što proizlazi iz diploma dostavljenih tijekom postupka javne nabave, a u odnosu na dodatak diplomi ističe da isto nije bila u mogućnosti dostaviti obzirom da visokoškolske ustanove u Slovačkoj Republici dodatak diplomi izdaju tek od akademske godine 2005./2006., a što proizlazi iz naprijed navedenog dokumenta Referencija izvještaja. Ističe potpuno nejasnim navod uz stručnjaka 1. – Peter Polanković koji tužitelj iznosi prvi puta tek u tužbi. U vezi kriterija za odabir

ponuda iz točke 6.6.B DON-a smatra ispravnim zaključkom tuženika da u žalbenom postupku nije bilo sporno da se u slovačkom i češkom elektroničkom sustavu naplate, iako primarno koristi GNSS (satelitska tehnologija), zapravo koristi kombinacija više tehnologija, među kojima je i kratkodometna DSRC tehnologija kojom se odvija komunikacija između OBU u vozilu i opreme uz cestu, te da iz mišljenja vještaka koje je u žalbenom postupku dostavio sam tužitelj, proizlazi da ukoliko sustav koristi DSRC tehnologiju tada sustav ima naplatne točke; (iii) je i naručitelj prilikom ocjene referenci predloženih stručnjaka ispravno zaključio da sustav koji koristi DSRC tehnologiju ima i naplatne točke, te sam tuženik u žalbenom postupku navodi da sustav naplate cestarine temeljen na navedenoj tehnologiji kakav je i ovdje predmet nabave koristi i infrastrukturu mikrovalne veze odnosno frekvenciju od 5.8. GHz što podrazumijeva da se uređaj postavljen na vozilu detektira na svakom DSRC uređaju uz cestu gdje se nalazi naplatna točka te se prilikom svakog takvog detektiranja na naplatnoj točki obračunava i naplaćuje odgovarajući iznos cestarine, sam tužitelj je u žalbi priložio katalog izdan od društva SkyToll Bratislava Slovačka Republika pod nazivom "Elektronički nadzor i naplata cestarine na nacionalnoj razini" u kojem katalogu je navedeno da je u slovačkom sustavu elektroničke naplate cestarine jedan od podsustava Proxy podsustav naplatnih portala mikrovalnih sustava (DSRC), a zainteresirana osoba i naručitelj su dostavili dokaza u vidu ispisa mrežnih stranica slovačkog i češkog društva za autoceste iz kojih je također razvidno da slovački i češki elektronički sustav naplate cestarine koristi između ostalih i mikrovalnu DSRC tehnologiju za komunikaciju na kratke udaljenosti. Tužitelj obrazlažući tužbene navode selektivno tumači odredbe DON-a pa tako primjerice osporava ispravan zaključak tuženika da naručitelj nije decidirano naveo što se smatra naplatnom točkom u smislu točke 6.6.B DON-a. Skreće pozornost da DON čine svi njegovi sastavni dijelovi, konkretno ovdje Knjiga 1. opći dio i Knjiga 4. Projektni zadatak, gdje je naručitelj naplatne točke definirao kao portale sa cjelokupnom opremom potrebnom za naplatu cestarine, kontrolu i nadzor plaćanja cestarine, uključujući i ormar (kabinet) s električnom i komunikacijskom infrastrukturom potrebnom za napajanje opreme portala i povezanost sa središnjim sustavom (pozadinskim uredom), koje će biti postavljene na autoceste na svakoj dionici raznih prometnica unutar definiranog naplatnog područja te izvan autocesta (na bivšim naplatnim postajama). Dodatno je naručitelj u fazi dokumentacije o nabavi potvrdio da se "naplatne točke" u smislu Knjige 4. Projektni zadatak, odnose na portalu u free flow sustavu za naplatu cestarine na kojima se nalazi sustav za prepoznavanje registarskih oznaka vozila, sustav za kategorizaciju vozila i sustav za prepoznavanje ENC uređaja (DSRC) te ostali detalji opisani u toj knjizi. Nastavno na prethodno, ono što je i bitnije, a tužitelj u tužbi to propušta spomenuti je činjenica da je naručitelj u odgovoru broj 24. od 26. lipnja 2023. u vezi s 10. izmjenama DON-a, 8. objašnjenje DON-a eksplicitno odgovorio da se prethodni opis "naplatne točke" odnosi samo na naplatne točke koje su opisane u Knjizi 4 - Projektni zadatak. Iz odredbe točke 6.6.B Knjige 1. DON-a kojom je propisano iskustvo kakvo će naručitelj bodovati u okviru kriterija za odabir ponude, s jedne strane i Knjige 4 Projektnog zadatka s druge strane, ispravno je zaključeno da je naručitelj kriterij za bodovanje iskustva predloženih stručnjaka povezao s predmetom nabave kako to propisuje odredba članka 285. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi. Iz svega prethodno izloženog nesporno je i da naručitelj u DON-u nije decidirano naveo što se smatra naplatnom točkom u smislu navedene točke DON-a pa je stoga jedino ispravno i u skladu sa svrhom načela propisanih u članku 285. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi odredbe DON-a tumačiti kao cjelinu te zaključiti da je naručitelju relevantno iskustvo

stručnjaka koji su izveli/sudjelovali u razvoju/implementirali naplatne točke u smislu kako je naplatne točke naručitelj projektirao u knjizi 4, Projektni zadatak, odnosno upravo one točke koje sadržavaju sustav koji se nabavlja u ovom postupku nabave i da će takvo iskustvo kroz kriterij za odabir ekonomski najpovoljnije ponude dodatno bodovati. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova sastava odgovora na tužbu.

5. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba, naručitelj osporava tužbene navode kao neosnovane. Odabrani ponuditelj je, kako bi potvrdio traženu razinu obrazovanja, dostavio tri dokaza kojima se nesporno utvrđuje da svi predloženi stručnjaci imaju minimalnu razinu obrazovanja 7.1. prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, odnosno razinu 7 prema Europskom kvalifikacijskom okviru, kako je to traženo točkom 4.3.2. Knjige 1 – Opći dio dokumentacije o nabavi, a istu su stekli završetkom petogodišnjeg sveučilišnog studija. Relevantno za broj bodova iz točke 6.6. Knjige 1 – Opći dio je da su stručnjaci u ponudi dostavili popis radova – reference kako je traženo dokumentacijom o nabavi, da je naručitelj na zakonit način izvršio provjeru informacija iz dostavljene dokumentacije te da je istinitost svih potvrdila osoba ovlaštena od druge ugovorne strane, a nakon čega je naručitelj bio u poziciji donijeti na zakonu utemeljenu odluku o odabiru. Osporava tužbene navode da je tuženik propustio utvrditi osobito bitnu povredu za stavke Troškovnika 5. Rezervni dijelovi i 6. Isporuka rezervne opreme te u odnosu na predmet nabave, što obrazlaže. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

6. Tužitelj se podneskom od 1. srpnja 2024. očitovao na odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe u kojem je ponovio tužbene razloge u odnosu na dokument referencije, a vezano uz dodatak diplomi i prigovore u vezi stručnjaka 1. Petera Polakovića. Ustraje na mišljenju vještaka Michaela Bibaritscha čije navode citira, a iz kojih proizlazi da slovački i češki model naplate cestarine baziran na GNSS tehnologiji ne postoje naplatne točke, poziva se na e-mail Narodna dialnična spoločnosť a.s. od 5. travnja 2024. prema kojem slovački sustav naplate cestarine sadrži isključivo kontrolne stanice. Ponovno ukazuje na osobite povrede postupka kao u tužbi.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o odabiru odbio, pri čemu je za svoju odluku naveo iscrpno i argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Prije svega Sud ističe da iz sadržaja tužbe te odgovora na tužbu i očitovanja, kao i podataka u spisu predmeta proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim u tijeku postupka pa je Sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave i provođenja predloženog dokaza vještačenjem, ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se osporeno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja. Pri tome Sud ukazuje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-5363/20 od 8. ožujka 2023. da u postupku javne nabave Visoki upravni sud Republike Hrvatske može razumno odlučiti o predmetu na temelju podnesaka stranaka i drugih pisanih materijala, jer se javna nabava i provodi na temelju pisane dokumentacije. Ovaj Sud nalazi, nakon razmatranja cjelokupnih pisanih materijala da provođenje usmene rasprave i vještačenje ne bi doprinijeli drugačijem rješenju spora osobito imajući u vidu da tužitelj

u bitnom osporava pravno tumačenje relevantnih točaka dokumentacije o nabavi i relevantnih dokumenata koji se odnose na tehničku i stručnu sposobnost, dajući u stvari svoje vođenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što iz nastavno navedenih razloga nije od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari.

10. Pri tome ovaj Sud nalazi potrebnim dodatno istaknuti da se obveza obrazlaganja odluka ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, već opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnostima konkretnog slučaja i prirodi stvari, tim da u obrazloženju moraju biti navedeni pravno odlučni razlozi na kojima je donesena odluka utemeljena, što je u konkretnom slučaju tuženik i učinio, jer je u osporenom rješenju naveo relevantne razloge kojima se rukovodio ocjenjujući odluku o odabiru zakonitom.

11. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te odgovora na tužbu zainteresiranih osoba i očitovanja tužitelja, kao i dokaze priložene spisu predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj ukazuje u tužbi. Ovo stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je pravilnom primjenom mjerodavnih odredaba Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22., dalje u tekstu: Zakon) i dokumentacije o nabavi osnovano zaključio da je odabrani ponuditelj dokazao da udovoljava tehničku i stručnu sposobnost u odnosu na nominirane stručnjake, slijedom čega je žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o odabiru odabranog ponuditelja odbio kao neosnovanu uz obrazloženje koje prihvaća i ovaj Sud.

12. Naime, ovaj Sud nalazi pravilnim tumačenje tuženika da je u konkretnom slučaju odabrani ponuditelj udovoljio točki 4.3.2. dokumentacije o nabavi koja se odnosi na potrebnu razinu obrazovanja stručnjaka 1, 2 i 3, a koja se dokazuje diplomom, uvjerenjem ili drugim jednakovrijednim dokumentom iz kojeg je vidljiva tražena razina obrazovanja, odnosno stručnog zvanja stručnjaka popratnim dokumentima. Iz spisa predmeta proizlazi da su za navedene stručnjake dostavljene diplome i potvrde o položenom državnom ispitu uz pojašnjenje da su predloženi stručnjaci akademsku titulu koja odgovara razini 7 prema Europskom kvalifikacijskom okviru, odnosno 7.1. prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, stekli završetkom petogodišnjeg sveučilišnog studija prije implementacije Bolonjskog procesa u Slovačkoj Republici, a da navedena akademska titula nije promijenjena te se i nakon implementacije Bolonjskog procesa završetkom petogodišnjeg sveučilišnog studija u naznačenom polju stječe akademska titula "inženjer", kratica "ing" što je potkrijepljeno Prikazom visokog obrazovanja u Republici Slovačkoj izdanog od strane Slovačke nacionalne akreditacijske agencije za visoko obrazovanje i tablice kvalifikacijskog okvira Europskog prostora visokog obrazovanja, te dokumentom "Referencije izvještaja o Slovačkom okviru kvalifikacija u odnosu na Europski okvir kvalifikacija" iz 2017. Potonjim dokumentom Referencije, koji je dostavljen u cilju pojašnjenja ponude, se potvrđuje da visokoškolske ustanove dodatak diplomi, koji uključuje informacije o sustavu visokog obrazovanja u Slovačkoj Republici, izdaje tek od akademske godine 2005./2006., pa i ovaj Sud nalazi pravilnim tumačenje tuženika da odabrani ponuditelj za nominirane stručnjake koji su diplomirali i položili državni ispit prije navedene akademske godine (konkretno 1999., 2002. i 2004. godine) nisu mogli pa time nisu bili niti u obvezi dostaviti navedenu ispravu. Tužitelj navod iz Referencije tumači drugačije, smatrajući da isto ne znači da se dodatak diplome ne može izdati i za osobe koje su diplomirale prije akademske godine 2005./2006., međutim svoju tvrdnju nije potkrijepio

bilo kakvim dokazom, što je bio u obvezi u smislu članka 403. stavak 2. Zakona, na što ispravno ukazuje i tuženik.

13. Iako osnovano tuženik vezano na prigovor koji se odnosi na stručnjaka 1. Petera Polankovića ukazuje na odredbu članka 420. stavak 1. točka 7. Zakona, prema kojoj žalba treba sadržavati žalbene navode s opisom nepravilnosti i obrazloženjem, Sud ističe da se na navedenog stručnjaka 1. odnosi naprijed utvrđeno u pogledu razine obrazovanja, a što proizlazi iz diplome i potvrde o položenom državnom ispitu da je imenovani završio inženjerski studij polaganjem državnog ispita u struci studija Elektrotehnika, da mu se priznaje akademska titula Inženjer, kratica: "ing.", pa ovaj prigovor nije osnovan.

14. U odnosu na prigovor dodjele bodova odabranom ponuditelju prema kriteriju za odabir ekonomski najpovoljnije ponude sukladno točki 6.6.B. Knjige 1., a u vezi s točkom 4.3.2. dokumentacije o nabavi, prema kojoj kriterij stručnjak dokazuje životopisom i/ili potvrdom naručitelja, odabrani ponuditelj je za ponuđene stručnjake dostavio njihove životopise iz kojih je razvidno da projekti u kojima su sudjelovali sadrže najmanje 30 naplatnih točaka te u životopisu dostavio podatke o kontaktu naručitelja kako bi se mogla provjeriti točnost navedenih podataka. Naručitelj je sukladno odredbi članka 264. stavak 4. Zakona izvršio provjeru navedenih podataka u životopisima stručnjaka i od druge ugovorne strane dobio potvrdu istinitosti svih činjenica navedenih u njihovim životopisima, odnosno potvrdu da su predloženi stručnjaci izveli projekte s najmanje 30 naplatnih točaka, kako je opisano u životopisima (popis radova/reference, kako je traženo dokumentacijom o nabavi). U žalbenom postupku odabrani ponuditelj je dostavio pismene potvrde izdane od Češkog i Slovačkog društva za autoceste u kojima se dodatno potvrđuje da se radi o sustavima naplate cestarine koji imaju više od 30 naplatnih točaka (Slovački i Češki elektronički sustav naplate koriste više tehnologija, među kojima je i DSRC tehnologija koja ima naplatne točke, sve detaljno opisano i u potvrdama izdanim od druge ugovorne strane). Dakle, u pogledu činjenice da su u sustavima u Slovačkoj i Češkoj Republici uključene i naplatne točke je upravo druga ugovorna strana iz ugovora kojima se dokazuje kriterij za odabir ekonomski najpovoljnije ponude naručitelju potvrdila istinitost tih podataka, a isto je dodatno potvrđeno pismenim potvrdama koje je odabrani ponuditelj dostavio u žalbenom postupku u kojima je jasno navedeno da sustavi imaju po više od 30 naplatnih točaka. Dakle, odabrani ponuditelj je u izradi ponude postupio sukladno odredbi članka 280. stavak 4. Zakona, a naručitelj ocijenio ponudu u smislu članka 290. stavak 1. Zakona, u vezi s člankom 19. stavak 1. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: 65/17. i 75/20., dalje u tekstu: Pravilnik), pa su neosnovani tužbeni navodi da je naručitelj pogrešno utvrdio da navedeni stručnjaci ne udovoljavaju kriterijima iz točke 6.6.B. dokumentacije o nabavi. Okolnosti na koje se poziva u tužbi, a vezano za stručnost osoba druge ugovorne strane nisu od utjecaja na drugačiju odluku.

15. Pri tome neosnovano tužitelj zaključuje da potvrda od 19. veljače 2024. dostavljena u žalbenom postupku predstavlja novi dokaz, jer kako to pravilno navodi tuženik radi se o dokazu iz članka 403. stavak 1. Zakona kojim se potvrđuje pravilnost u postupku utvrđenih činjenica od strane naručitelja.

16. Osim toga, naručitelj je u odnosu na navedenu točku dokumentacije o nabavi u postupku izvršio provjeru i na mrežnim stranicama druge ugovorne strane za sustav naplate cestarine u Slovačkoj i Češkoj Republici te utvrdio da se sustavi, osim GNSS tehnologiji temelje i na tehnologiji DSRC, odnosno da je jedan od sustava u Slovačkoj Republici iProxy podsustav naplatnih portala mikrovalnih sustava (DSCR), dakle da se

radi o sustavima koji kombiniraju različite tehnologije, a što upravo i proizlazi iz Tehničkog opisa sustava u Slovačkoj i Češkoj Republici koju je tužitelj dostavio u žalbenom postupku i iz koje proizlazi da se između ostalog koristi i DSRC tehnologija. Stoga, kraj ovako utvrđenog činjeničnog stanja, a imajući u vidu postupanje naručitelja sukladno naprijed navedenim zakonskim odredbama, pozivanje tužitelja na mišljenje vještaka dostavljenog u žalbenom postupku nije od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj stvari osobito kraj činjenice da vještak svoje izvješće temelji na GNSS tehnologiji, a što proizlazi i iz dijela izvješća koji tužitelj citira i u podnesku kojim se očituje na odgovor na tužbu tuženika.

17. Osim toga, ovaj Sud prihvaća pravilnim obrazloženje tuženika vezano uz različito tumačenje pojma "naplatne točke", a imajući u vidu da naručitelj nije u dokumentaciji o nabavi precizirao što smatra pod "naplatnom točkom", u smislu točke 6.6.B dokumentacije o nabavi, osnovano se tuženik poziva na stajalište ovoga Suda izraženo i u presudama na koje se tuženik poziva, da se nejasne, neprecizne i dvojbene odredbe o dokumentaciji o nabavi ne mogu tumačiti na štetu ponuditelja.

18. U odnosu na prigovor osobito bitne povrede postupka zbog nezakonitosti u troškovnicima, te u točki 4.3.1. dokumentacije o nabavi osnovano tuženik obrazlaže da se ne radi o osobito bitnoj povredi postupka javne nabave iz odredbe članka 404. stavak 2., odnosno 404. stavak 2. točke 7. Zakona, na koje tuženik pazi po službenoj dužnosti. Osim toga, rokovi za izjavljivanje žalbe u otvorenom postupku javne nabave propisani su odredbom članka 406. Zakona, pa tako i u odnosu na dokumentaciju o nabavi, odnosno sadržaj izmjene dokumentacije o nabavi (točke 1. i 3.), pa je tužitelj ukoliko je smatrao da je dokumentacija o nabavi u određenim točkama nezakonita ili protivna odredbama naprijed navedenog Pravilnika isto trebao osporavati žalbom u rokovima propisanim za izjavljivanje žalbe, što je propustio učiniti.

19. Kako je osporeno rješenje tuženika doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge sukladno članku 425. stavku 3. Zakona, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženik ocijeniti nezakonitim.

20. Kako tužitelj nije uspio u upravnom sporu, to u smislu odredbe članka 147. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.) nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova nastalih u upravnom sporu.

21. Nastavno, Sud je temeljem navedene zakonske odredbe i Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23.) odabranom ponuditelju, ovdje zainteresiranoj osobi na ime naknade troškova u sporu koji se sastoji od sastava odgovora na tužbu dosudio iznos od 1.250 €.

22. Imajući u vidu sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 116. stavak 1. i članka 148. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 18. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Broj zapisa: **9-3086a-767b6**

Kontrolni broj: **02753-48923-1d1ce**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Arma Vagner-Popović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.